

Afl levering 90

Verloren en gevonden

Ten tijde van de overheersing door Napoleon woonde op de Waatskamp in Ospel timmerman en boer Peter Goedhart (1754-1829). De familie Goedhart had onder een bremstruik bij hun boerderij een buidel met 50 gouden Franse kronen begraven. Jaren later, toen de oorlog voorbij was, was ook de bremstruik verdwenen. Ondanks vele pogingen werd de legendarische geldschat nooit meer teruggevonden.

Een latere schoonzoon van Goedhart, "Vaosse Doris" (Theodorus Vaes) had, net zoals veel andere Nederweertenaren, gediend in het leger van Napoleon. Tijdens een veldtocht in Rusland was hij krijgsgevangen gemaakt en het thuisfront veronderstelde dat hij gesneuveld was. Op een winteravond, terwijl de familie Vaes bij het haardvuur zat, werd er op de deur geklopt. Er stond een man in haveloze kleding en met een lange baard. Hij keek verdwaasd en zei "Bin ich heej bi-j Vaosse?". Pas toen werd hij herkend als de verloren zoon en kreeg hij eten en drinken voorgezet. Peter Goedhart nam "Vaosse Doris" in 1815 in dienst als inwonende boerenknecht. De legerveteraan werd verliefd op Geertru, de oudste dochter van Peter Goedhart, en in 1817 traden zij in het huwelijk. Aan de keukentafel van de familie Goedhart vertelde Doris graag over zijn ontberingen. Hoe hij in de Siberische kou muizen en ratten had moeten eten. En als de kinderen Goedhart kieskeurig waren over wat de pot schafte, dan zei hij: "As dej-jae gezaete haatj wao ich bin gewaestj, dan zood-je 't waal luste". "Vaosse Doris" stierf in 1878 op 87-jarige leeftijd. Het verhaal van de verloren zoon uit Ospel werd tot enkele decennia geleden nog regelmatig verteld.

De goudschat van Goedhart werd nooit meer gevonden. Maar soms is het wel degelijk goud dat blinkt... In februari 2014 kreeg de 81-jarige Toon van Gemert zijn trouwring terug. Die was hij 48 jaar eerder bij het inzaaien van gras aan de Booldersdijk verloren. De hele familie en alle burens hadden nog urenlang op hun knieën gezocht maar het klei-

Op deze plaats (Waatskamp 23) stond de boerderij van de familie Goedhart. Hier ligt volgens de legende uit Ospel een buidel met 50 Franse kronen begraven. Foto: Alfons Bruekers.

nood was onvindbaar. En dat bleef zo, vele jaren lang. Totdat de echtgenote van de nieuwe eigenaar van de grond een stel kraaien zag wroeten en pikken op een pas geoogst maïsland. Toen de vrouw ging kijken vond ze de blinkende ring. Niet lang daarna kon de trouwring terugbezorgd worden. Toch is dat niet het Nederweeter record als het om teruggevonden trouwringen gaat. Dat staat volgens een krantenartikel op naam van het echtpaar Rutjens-van Brussel. Een half jaar na hun huwelijk in 1901 verloor de bruid haar trouwring. In mei 1951 vierde het echtpaar hun gouden bruiloft. Op diezelfde zondag ging de nieuwe bewoner van de boerderij waar het stel altijd gewoond had, eieren rapen. Plotseling zag hij iets blinkends liggen in de kippenren. Het bleek de trouwring te zijn die mevrouw Rutjens was kwijtgeraakt. Na 49 ½ jaar, uitgerekend op de dag van hun gouden bruiloft, kwam de gouden bruid weer in het bezit van haar trouwring.

Alfons Bruekers